

Planuri de trecut,

prezent și viitor

Toamna înseamnă pentru televiziuni o nouă grilă de programe, prezentată, de la an la an, din ce în ce mai îmbietor, mai zâmbitor și mai cuceritor. În cazul canalului România 1 noua înfățișare a coincis cu începutul stagiunii la Teatrul Național de Televiziune: pe 21 septembrie a putut fi văzut episodul-pilot din primul teleplay polițist autohton: **Poveste imorală** (regia: Constantin Dicu, după romanul omonim de Rodica Ojog-Brașoveanu, pe scenariul autoarei). Printre cei peste 80 de actori din distribuție telespectatorii pot avea bucuria să îi vadă pe Mircea Albulescu, Virgil Andriescu, Lamia Beligan, Florina Cercel, George Ivașcu, Draga Olteanu-Matei, Rodica Popescu-Bitănescu, Irina Petrescu, Gheorghe Visu, Camelia Zorlescu și pe Codruț Bălașa

(prezentat de regizor la conferința de presă drept „un copil incomod de deștept”), observați, suspectați, cercetați de „ofițerii criminaliști” Mihai Constantin și Cristian Iacob.

Realizat după toate regulile genului, cu urmăririi, bătăi, suspans, serialul constituie o premieră în producția națională de televiziune. Deocamdată, are doar zece episoade, putând fi însă prelungit cu până la cincizeci dacă va beneficia chiar de la început de cote ridicate de audiență.

Redacția de teatru – care produce pentru cele trei canale ale TVR (România 1, TVR 2 și TVR Internațional) – are încă multe surprize pentru stagiunea 2000–2001: se preconizează continuarea serialului **Căsătorie imposibilă** și a deja mult-apreciatei „Cabine de montaj”. Se anunță și

realizarea unui teleplay bazat pe dramatizarea romanului **La Medeleni** de Ionel Teodoreanu, precum și a unor seriale după scrieri de I.D. Sârbu, Iosif Naghiu, Cornel Udrea. Pe lângă producția proprie, redacția își propune să urmărească îndeaproape stagiunea teatrală din întreaga țară. Va difuza, de asemenea, un ciclu de documentare (**Hamlet la sfârșit de mileniu**, Festivalul Internațional – Sibiu 2000, Festivalul Dramaturgiei Românești – Timișoara 2000, Festivalul Național de Teatru), precum și înregistrarea unor spectacole preluate de la Teatrul „Radu Stanca” din Sibiu (**Idiotul și Argonauții**), Teatrul „Bulandra” (**Hamlet**) și Teatrul Național (**Azilul de noapte**) din capitală, Teatrul Național din Craiova etc.

Daria Dimiu

Roberta

contra

Poveste imorală

Mihai Constantin în Poveste imorală

Nimeni nu neagă mutațiile produse în spectacolul de teatru o dată cu apariția artei a 7-a și, apoi, a televiziunii. „Decupaj în cadru” ori „secvențialitate” există astăzi și în anumite montări scenice, așa cum teatralitatea poate fi adoptată și de cinema, nu doar în ecranizări. Genurile continuă totuși să-și păstreze convențiile care le conferă specificitate și farmec.

Pledoaria repetată a criticului (și de teatru, și de film!) pentru respectarea specificității genurilor devine însă ridicolă când nu este luată în seamă în nici un fel, nimeni nefiind interesat de specularea formidabilelor atuuri ale televiziunii: în cazul teatrului – „atmosfera” și prim-planul, eclerajul și încadratura etc.; în cazul filmului – aceeași concentrare pe elementul

uman, folosirea inteligentă a ieșirii în *plein air* etc.

Nu este prima oară când producțiile Teatrului Național de Televiziune de la România 1 aspiră la condiția de producție cinematografică, de parcă acest statut ar implica de la sine și calitate. După un cert succes, semnalat ca atare – serialul **Căsătorie imposibilă** –, se abandonează definitiv matricea tradițională a teatralității și se optează pentru... serialitate cu orice preț, mizându-se pe *gustul* inculcat de telenovelele de import, care, într-adevăr, era timpul să fie contracarate într-un fel. Cum dramaturgii n-au răspuns – deocamdată – la provocarea lansată de Teatrul Național de Televiziune, care i-a invitat să scrie scenariile pentru/de seriale teatrale, iată că o reputată autoare